מיכל גאלבארט.

ר׳ אהרן פיסטעלזינגער אלס עמוד קינסטלער

(אויף מיין פאטערס פרישען קבר)

מען האט שוין געבענשט אלול, אין די תקיעות יערען פריהמארגען זאגען שוין אן, אז באלד, באלד קומט דער גרויסער יום הדין, זוען יערער איד זעט מיט פאטער אין הימל, ווי ער שרייבט אין זיין ספר, אז ער וועט אים אויפשרייבן אויף א גוט יאר. אבער ווי ווייט איז דאס פון אונז! ווי ווייט איז דאס פון אונזערע הערצער! ווי ווייט איז דאס פון אונזערע מחשבות! אונזערע מחשבות זענען אלע ווי אנדערש, ווי פרעמד צו יענעם הויכן, הייליגן ענין. אונזערע מחשבות זענען אלע ווי אנדערש, ווי פרעמד צו יענעם הויכן, הייליגן ענין. אונזערע מחשבות זענען אלע ווי אנדערש, ווי פרעמד צו יענעם הויכן, הייליגן ענין.

ווייל אונזער הערץ איז אין דער אלטער חיים פלעגט קומען א שבת אדער יום טוב נאך א וואך שוועכער הארעוואניע, צרות און דאגות פרנסה, אין שוהל — האט ער געמיוט פארגעסען אן אלעס וואס בעדיגט אן איר־יגגעדיהרט געווארען אין דעם עולמות העליונים דאדר דעם שליח צבור׳ס דאונען וואס האט אמת־חיג נעריהרט דעם איהנעם הארץ אין אהם אריינגעבראכט אין א הויליגער שמיטונג.

דער הייטישער בעל תפלה פון 40—50 יאהר צורק האט קיין מויזק ניט נע־קענט, קיין הארמאניע זיכער ניט, האט אפילו ניט נעהאלטן קיין נאטען לעזען, אבער ער האט מיט דעם אייב־פאטען גוטה התפלה, סאהרצאוט נגונים און פירוש המלות געפאנגען יע־דעם אידישע הארץ.

א ראזומע, מאיר טראפער, יא־שע סלאבימער אין יהודה התמך האבען נעהערט צו יענעם סאדט בעלי תפלות, וואס האבען קיין מויזק ניט נעקענט אוך דאך זייגען זיי נעווען עמודי־קלויס־טלער.

די ערשטע זאך, וואס א חזן אדער בעל תפלה דארף באזיצען אום צו זיין אן עמוד קינסטלער, איז טראכט. טעג א חזן האבען א גרויסע שטי־מע, קענען א סך מוזיק אין האבען א בערדל מיט א פרינץ־אלבערט, קיים אבער האט ער ניט קיין טראכט אן קען ניט קיין גוסה התפלה, קען ער קיין עמוד קינסטלער ניט זיין, אין דאס וואס עס פעהלט דאס דוב אמעריקאנער חזנים.

אין דער הייטישער איד בענקט טאקי נאך יענעם הייטישען בעל תפלה, וואס איז פראכאנגען אין א "וואלעבעל" ביי בפרט דעזה עדרי, אדער חבן יקוד לי אפרים, וואו דער עולם איז נעווארען פראכשים׳ט הערדיג, אין נעווארנשען, אז קינגאל, קינגאל, זאל ער ניט אויפהערען דעם זיסען ניגון, אויבער זאל ער אזוי זינגען, אדער זאל ער, אין בשעת מעשה האט דער איד פראקוסט זיך אריינ אין נעזאהען... ווי התקדש ברוך הוא אליין זיצט אויף זיין כסא הכבוד אריינגערעכנט פון טויזענ־טער מלאכים, שרפים ואופנים, וועלכע ברענגען אין יעקב אונס אלע בקשות פון יערען איד באזונדער. און טויזנ־שען זיי הערט ער איך זיין בקשה אויס־רופען, אין פיהלט, טאקי שוין, זוי עס ווערט אויס אזוי לייכט, אזוי גוט אויף׳ן הארצען, אין ער איז זיכער, אז זיי־נע תפלות אין בקשות זיינען דערהערט אין אנגענומען געווארען.

* * *

אייגער פון אט יענע בעלי תפלות איז געווען ר׳ אהרן פיסטעלזינגער, וועלכ־בער האט נע׳שמ׳ט אינ׳ם נאנצען נעענדיגט ארום אזארקאוו אין לאדז, אלס דער בעסטער בעל תפלה.

פלעגט נור די ערשטע אלול תקיעה געבלאזען ווערען, האט שוין ר׳ אהרן ניט נעהאלטן ביז אין מיט פון דעם אייב־פאטען גוטה התפלה, סאהרצאוט נגונים און פירוש המלות געפאנגען יע־דעם אידישע הארץ.

א ראזומע, מאיר טראפער, יא־שע סלאבימער אין יהודה התמך האבען נעהערט צו יענעם סאדט בעלי תפלות, וואס האבען קיין מויזק ניט נעקענט אוך דאך זייגען זיי נעווען עמוד־קלויס־טלער.

די ערשטע זאך, וואס א חזן אדער בעל תפלה דארף באזיצען אום צו זיין אן עמוד קינסטלער, איז טראכט.